

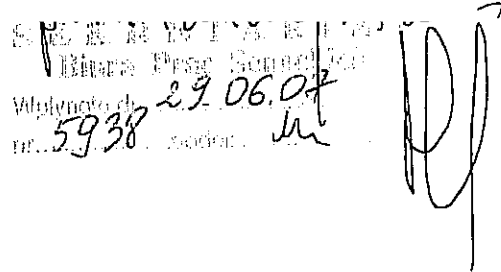
Warszawa, dnia 26 czerwca 2007 r.

PREZES

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko
Narodowi Polskiemu

dr hab. Janusz Kurtyka

Sn 308/06/Zk/Po
dot. Nr BPS/DSK-043-398/07

Szanowny Pan
Maciej Płażyński
Wicemarszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na oświadczenie Pana Senatora Janusza Kubiaka, złożone podczas 34. posiedzenia Senatu RP w dniu 1 czerwca 2007 roku, dotyczące śledztwa prowadzonego przez prokuratora Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Poznaniu w sprawie pobicia i tymczasowego aresztowania Pana Stanisława Berlińskiego w dniu 2 września 1966 roku, uprzejmie pragnę przedstawić co następuje.

W dniu 22 maja 2006 roku Stanisław Berliński złożył przed prokuratorem Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Poznaniu zeznania, w których przedstawił okoliczności zatrzymania go w dniu 1 września 1966 roku przez funkcjonariuszy SB, a następnie tymczasowego aresztowania i wreszcie skazania go, na karę 3 lat więzienia, przez Sąd Powiatowy we Wrześni.

W sprawie tej wszczęte zostało śledztwo, w toku którego przesłuchano osoby mające istotne wiadomości, a w tym byłego prokuratora Włodzimierza Heleniaka, stosującego areszt tymczasowy wobec zatrzymanego Stanisława Berlińskiego. Zgromadzono również obszerny materiał dokumentacyjny, a w tym orzeczenia sądowe z lat 1996 -1997 oraz 1994 -1995, dotyczące Stanisława Berlińskiego.

Z ustaleń śledztwa wynika, że Stanisław Berliński, liczący wówczas 17 lat życia, został w dniu 1 września 1966 roku wraz z innym młodocianym zatrzymany pod zarzutem, że rozpowszechniał ulotki „(...) pochwalające zbrodnię oraz zawierające fałszywe hasła i wiadomości mogące wyrządzić istotną szkodę interesom Państwa Polskiego”. W chwili zatrzymania został on pobity, zaś po zastosowaniu wobec niego aresztu tymczasowego, znęcano się nad nim. Orzeczoną karę odbywał w okresie od dnia 2 września 1966 roku do dnia 14 listopada 1968 roku.

Na skutek rewizji nadzwyczajnej Ministra Sprawiedliwości wniesionej na korzyść Stanisława Berlińskiego, Sąd Najwyższy orzeczeniem z dnia 2 marca 1995 roku, sygn. II KRN 204/94, zmienił zaskarżony wyrok oraz utrzymujący go w mocy wyrok Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 3 października 1967 roku i oskarżonego uniewinnił. U źródeł tej decyzji legło uznanie Sądu Najwyższego, że treść ulotek rozpowszechnianych przez oskarżonego, nie dawała podstaw do uznania jego czynu za wyczerpujący znamiona art. 23 § 1 małego kodeksu karnego (wprowadzonego dekretem z dnia 13 czerwca 1946 roku „o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa”).

Stanisław Berliński uzyskał również – na mocy postanowienia Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 18 grudnia 1995 roku – odszkodowanie pieniężne za niesłuszne skazanie i tymczasowe aresztowanie.

Postanowieniem z dnia 25 stycznia 2007 roku prokurator Oddziałowej Komisji w Poznaniu, umorzył – wobec niewykrycia sprawców – śledztwo w sprawie dokonanej w dniu 1 września 1966 roku zbrodni komunistycznej polegającej na pobiciu Stanisława Berlińskiego przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa oraz znęcaniu się nad nim w okresie od chwili zatrzymania do co najmniej końca września 1966 roku w Poznaniu.

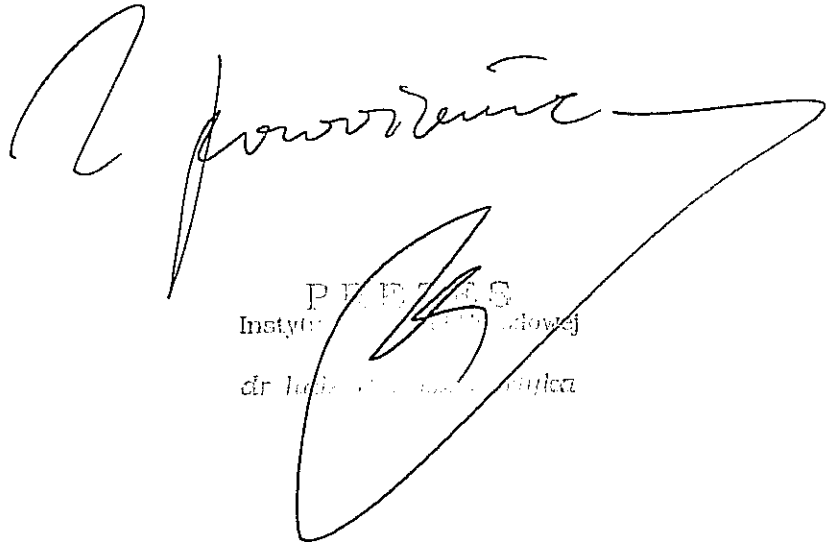
Decyzji tej pokrzywdzony, któremu ją doręczono w dniu 5 lutego 2007 roku, nie zaskarżył w związku z czym postanowienie o umorzeniu śledztwa uprawomocniło się.

Dokonana w związku z oświadczeniem Pana senatora Janusza Kubiaka analiza akt głównych i podręcznych przedmiotowej sprawy pozwoliła na ocenę, że decyzja o umorzeniu śledztwa w tej sprawie jest nietrafna.

Uwzględniając powyższe, Dyrektor Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu polecił w trybie nadzoru Naczelnikowi Oddziałowej Komisji w Poznaniu podjęcie na nowo umorzonego śledztwa i kontynuowanie

postępowania, celem wyjaśnienia kwestii pozbawienia wolności Stanisława Berlińskiego, poprzez tymczasowe aresztowanie go i skazanie wyrokiem sądowym i odniesienie się do niej w formie procesowej w postaci decyzji merytorycznej, z uwzględnieniem sytuacji drugiego z aresztowanych i skazanych, który jednakże w roku 1991 zmarł.

O powyższym Pan Stanisław Berliński został powiadomiony odrębnym pismem Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Instytut Pamięci Narodowej
dr hab. Andrzej Kowalczyk